

ကရင်အမျိုးသားတို့၏ ဝါခေါင်လ ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာ
မန်းသင့်နောင်(ကော့ကရိတ်)

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ၊ အတွဲ ၂၉၊ အမှတ် ၁၀၊ နှာ ၈၁-၈၄ ထိ။

မိုးရေသည်းထန် ဝသန်ခါသမယ ဝါခေါင်လရောက်လျှင် ကရင်အမျိုးသားတို့သည် ပြုမြဲ ဓလေ့တစ်ရပ်ဖြစ်သော လက်ချည်မင်္ဂလာပြုခြင်းကို ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ဝါခေါင်လတွင် လက်ချည်မင်္ဂလာပြုခြင်းကို ကရင် စကားဖြင့် "အောင်းလာခေါက်" ဝါခေါင်လ စုပေါင်းစားသောက်ခြင်းဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရလေသည်။

ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုခြင်းကို ကရင်စကားဖြင့် "ခိုင်းစူး"ဟူ၍ ခေါ်လေသည်။ ခိုင်းစူးဟူသော ဝေါဟာရစကားအရ "ခိုင်း"သည် ရစ်ပတ်ချည်နှောင်ခြင်း၊ မင်္ဂလာပြုခြင်း ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။ "စူး"ဟူသော ကရင်ဝေါဟာရမှာ လက်ကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကရင်စကား "ခိုင်းစူး"သည် ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုခြင်း ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

ကရင်လူမျိုးတို့ ပြုမြဲအစဉ်အလာ ဖြစ်သော ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုခြင်းသည် အမျိုးအစားအားဖြင့် သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုးမှာ-

- (၁)လိပ်ပြာခေါ်လက်ချည်ခြင်း
 - (၂)ထိမ်းမြားမင်္ဂလာလက်ချည်ခြင်း
 - (၃)ဝါခေါင်လလက်ချည်ခြင်း
- ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ချည်ဖြူဖွဲ့ မင်္ဂလာလက်ချည်ခြင်းအစ

သမိုင်းအရ ကရင်အမျိုးသားတို့သည် တိဗက်ကုန်းပြင်မြင့်မှ ဆင်းသက်လာရာတွင် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာကို ရှာဖွေ၍ အစဦးတွင် တအုပ်စုတည်း ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း နောင်အခါတွင် "ထိဆေမေရွာ"ဟူသော အရပ်ကို ရောက်ရှိသော အချိန်တွင် အုပ်စုများ ခွဲထွက်ကြလေသည်။ ထိုသို့ ခွဲထွက်ရာတွင် တဦးနှင့်တဦး ဝမ်းနည်းကြေကွဲလျက် မခွဲနိုင် မခွာနိုင် ရှိနေကြပြီး ငိုယိုကြကုန်လေသည်။

သို့သော် လူအုပ်စုများ မခွဲထွက်၍ကား မဖြစ်ချေ။ လူအများနှင့် သွားလာရာတွင် ခရီးဖင့်နှေးခြင်း၊ အစာရေစာ ရိက္ခာအတွက် ခက်ခဲခြင်း ရှိလေရာ အုပ်စုခွဲ၍ ခရီးဆက်ရမည့်အခြေအနေ ဆိုက်လေသည်။ သို့သော် ကရင်လူမျိုးတို့သည် ခွဲထွက်ရမည့်အရေးကြောင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လွမ်းဆွတ်ကြေကွဲကြရာ အချိန်အတော်ကြာ ထိဆေမေရွာ ခေါ်သောဒေသ တွင် စခန်းချ၍ ဆက်လက်နေထိုင်ကြလေသည်။

ထိုမည်သော ထိဆေမေရွာဒေသတွင် သဲမုန်တိုင်းကျ၍ ရာသီဥတုဆိုးရွားကာ အများအပြား သေကြေကြရလေ သည်။ ညဉ့်အခါတွင် မကောင်းဆိုးဝါးခေါ်သော "နောင်လော့-နောင်ခလော့"တို့က အစာရေစာပေးမည်။ သူတို့ဒေသသို့ လိုက်ခဲ့ပါ။ ဖြားယောင်းခေါ်ဆောင်၍ သတ်ဖြတ် ကိုက်စားကြလေသည်။ နံနက်မိုးသောက်လျှင် လူအရေအတွက်က နည်း ၍ နည်း၍ လာလေသည်။

ထိုအချင်းအရာကို မြင်တွေ့ရှိသော ခေါင်းဆောင်များသည် ဤဒေသတွင် ဆက်၍ နေထိုင်ပါက ငါတို့လူမျိုးများ ပျက်ပြုန်းရချေတော့မည်ဟု ဆင်ခြင်ကာ အုပ်စုခွဲ၍ ထိုဒေသမှ ဆက်၍ ထွက်ခွာကြလေသည်။ ထိုသို့ ခွဲခွာရာတွင် နောင် တချိန်၌ မိမိလူမျိုးအနွယ်ဖြစ်မှန်း သိရှိနိုင်ရန် လက်ကောက်ဝတ်တွင် ချည်ဖြူဖွဲ့နှောင်၍ အမှတ်အသား ပြုကြလေသည်။ ချည်ဖြူကို ဖွဲ့နှောင်၍ ဆုတောင်းပေးရာတွင် "နယ်ဘားနောင်လော့ဟေ၊ နယ်ဘားနောင်ခလော့ဟေ" (မကောင်းဆိုးဝါး နောင်လော့ နောင်ခလော့ကို မယုံကြည်လေနှင့်)ဟူ၍ သတိပေးလေသည်။ မျက်မှောက်တိုင် ချည်ဖြူဖွဲ့ မင်္ဂလာပြုရာတွင် မကောင်းဆိုးဝါး နောင်လော့နောင်ခလော့ကို မယုံကြည်လေနှင့်ဟူ၍ သတိပေးစကား ဆုံးမလေသည်။

(၁)လိပ်ပြာခေါ် လက်ချည်ခြင်း

လိပ်ပြာခေါ် လက်ချည်ခြင်းကို ကရင်စကားဖြင့် "လာဂါခိုင်းစူး"ဟူ၍ ခေါ်ကြလေသည်။ အိမ်ထောင်စုတစ်ခုတွင် အိမ်သားတဦးတယောက်က တစ်စုံတရာ လန့်ဖျပ်၍ နာမကျန်း ဖြစ်သောအခါ သို့မဟုတ် ရောဂါတမျိုးမျိုး ဖြစ်၍ ဖျားနာသောအခါ လိပ်ပြာခေါ်၍ လက်ချည်ပေးလေသည်။

ထိုသို့သော လက်ချည်ခြင်း ပြုရန်ရှိသောအခါ အိမ်ရှင်မ၊ သို့မဟုတ် အိမ်ရှိ အမျိုးသမီးကြီးတဦးက ညအခါ အိပ်ရာမဝင်မီ ယောက်မယူပြီး လှေကားတိုင်ကို ခေါက်၍ လိပ်ပြာကို ခေါ်ယူသည်။ ထိုနောက် ကျပ်ခိုးစင်ကို ယောက်မနှင့် ခေါက်ပြန်ပြီး အိမ်ရှိ လူစုံ မစုံ၊ ၇ ရက်သားသမီးများ ရှိ မရှိကို သုံးကြိမ်တိုင် မေးမြန်းပြီး အိပ်ရာဝင်ကြလေသည်။

ထိုသို့ နှစ်ညတိုင် ပြုပြီးနောက် ဒုတိယနေ့ နံနက်မိုးသောက်လျှင် လက်ချည်ခြင်း ပြုကြလေသည်။ ထိုသို့လက်ချည်ရာတွင် အိမ်နီးနားရှိ လူကြီးသူကြီးများ လာရောက်လက်ချည် ချီးမြှင့်နိုင်ရန် ဖိတ်ကြားထားလေသည်။ အိမ်နီးနားရှိ လူကြီးသူကြီးများက လာရောက်၍ လက်ချည်ဆုတောင်းပေးခြင်းကို ချီးမြှင့်ကြသည်။ ဤလက်ချည်နည်းမှာ နာမကျန်းသူအား ရိုးရာကုထုံးဖြင့် ကုသနည်းတရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

(၂)ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ လက်ချည်ခြင်း

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ လက်ချည်ရာတွင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားသူ သတို့သား သတို့သမီးတို့အား ရာသက်ပန်ရိုးမြေကျချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်နိုင်ရန် ဆုတောင်း၍ လက်ချည် ချီးမြှင့်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာလက်ချည်ခြင်းကို ချီးမြှင့်ရာတွင် သက်ကြီးရွယ်အို သက်ရှိထင်ရှား လင်စုံမယားတို့သာ လက်ချည်ချီးမြှင့်ပေးနိုင်လေသည်။ မုဆိုးဖို၊ တခုလပ်၊ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသောသက်ကြီးရွယ်အိုတို့က လက်ချည်ချီးမြှင့်ပေးခြင်း မပြုရသော ဓလေ့စဉ်ကမ်း သတ်မှတ်ချက် ရှိလေသည်။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ လက်ချည်ရာတွင်လည်း ပထမအိမ်ထောင်ဦးသာ ပြုနိုင်သော စည်းကမ်းချက် သတ်မှတ်ထားရှိလေသည်။ နောက်အိမ်ထောင်ဖြစ်စေ၊ လူပျိုက မုဆိုးမ၊ တခုလပ်နှင့်ညား၍ ဖြစ်စေ၊ အပျိုက မုဆိုးဖို၊ တခုလပ်တို့နှင့်ညား၍ဖြစ်စေ လက်ချည်ပေးခြင်း ပြုလေ့မရှိချေ။ အပျိုလူပျိုပင် ဖြစ်သော်လည်း တရားဝင်လက်ထပ်မီ လွန်ကျူးမှုရှိပါက ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုရာတွင် လက်ချည်ပေးခြင်း မပြုကြချေ။ တရားဝင်လက်ထပ်မီ ကျူးလွန်သူတို့အား ညအခါ လူခြေတိတ်သောအချိန်တွင် လက်ထပ်ပေးလေ့ရှိလေသည်။

(၃)ဝါခေါင်လ လက်ချည်ခြင်း

ဝါခေါင်လ လက်ချည်ခြင်းကို တခမ်းတနား ပြုလုပ်လေ့ရှိလေသည်။ အိမ်ထောင်စုအလိုက်၊ ကျေးရွာအလိုက်၊ ကျေးရွာချင်းစုပေါင်း၍ တပျော်တပါး ကျင်းပကြသည်။

ဝါခေါင်လ လက်ချည်ခြင်း ပြုရာတွင် ကြီးမားသော ရည်ရွယ်ချက်များ ထားရှိလေသည်။ ဝါခေါင်လသည် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် စပါးစိုက်ပျိုးပြီး ခေတ္တအနားယူသော အချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့အနားယူချိန်တွင် မိသားစုချင်း၊ တရွာနှင့်တရွာ တွေ့ဆုံနိုင်ခြင်း၊ ထိုသို့တွေ့ဆုံခြင်းဖြင့် အချင်းချင်းချစ်ကြည်မှုမပျက်ရေး၊ လူငယ်များအား လူကြီးသူကြီးများက ဆိုဆုံးမစကားပြုနိုင်ရေးကို ရည်ရွယ်၍ စုပေါင်းလက်ချည်မင်္ဂလာ ပြုကြလေသည်။

ဝါခေါင်လ ရောက်လျှင် စားသုံးရန် သိုလှောင်ထားသော ရိက္ခာများ လျော့နည်း၍လာ၏။ အိမ်ထောင်စုအလိုက်၊ ရွာအလိုက် တောင်ယာလယ်ခင်းမှ သီးနှံများ မပေါ်မီ ရိက္ခာကို ချွေတာစားသုံးရန် လို၏။ ထို့ပြင် ဝါခေါင်လသည် မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း၍ အအေးဓာတ်များ လွန်ကဲနေ၏။ ချောင်းရေမြစ်ရေများ ရေလျှံ၍ တိရစ္ဆာန်ရန် မြွေကင်းရန်များ စိုးရိမ်ရ၏။ ရောဂါဘယလည်း ထူပြော၏။ ထိုသို့သော အန္တရာယ်များတို့ကို ရှောင်ကြဉ်ကာကွယ်ရန် ဆိုဆုံးမစကား သတိစကားများ ပေးကြလေသည်။

ကရင်လူမျိုးတို့ ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုရာတွင် ပစ္စည်းအရာဝတ္ထု ၇ မျိုး ၇ ခု ထားရှိလေသည်။ အဓိဋ္ဌာန်သဘောဖြင့် လင်ပန်း၊ သို့မဟုတ် ဗျပ်တချပ်ပေါ်တွင် ကောက်ညှင်းဖင်ချွန် ၇ ထုပ်၊ ထမင်း ၇ ဆုပ်၊ ငှက်ပျောသီး ၇ လုံး၊ ကြံဆစ်

ပိုင်း ၇ ပိုင်း၊ ပန်းပွင့်ပန်းခက် ၇ ခက်၊ ချည်ဖြူကြိုး ၇ ကြိုး၊ ရေတဖလားနှင့်ယောက်မတချောင်းကို ချထားလေသည်။ ထို ပစ္စည်းအရာဝတ္ထုတို့အား အတိတ်နိမိတ်ယူရာတွင်-

ကောက်ညှင်းဖင်ချွန်း။ ကရင်လူမျိုးတို့ ပြုလုပ်လေ့ရှိသော ကောက်ညှင်းဖင်ချွန်းသည် နှစ်ထုပ်တစည်း၊ စည်း နှောင်၍ ပြုတ်ခြင်း၊ ပေါင်းခြင်း ပြုလုပ်လေ့ရှိသည်။ ရင်ချင်းအပ်၍ ချစ်ခင်ခြင်းသဘော ဆောင်သည်။ သို့ကြောင့် ကောက် ညှင်းထုပ်နှစ်ထုပ်တစည်း စည်းနှောင်ခြင်းကို ညီညွတ်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း အတိတ်သဘောဆောင်ခြင်းကို ယူလေသည်။

ထမင်း ၇ ဆုပ်။ ထမင်း ၇ ဆုပ်သည် နယ်၍ ဆုပ်စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကရင်အခေါ်အားဖြင့် "မင်ထုံခူး" ဖြစ်သည်။ ကရင်စကား "မင်"မှာ ထမင်းဖြစ်ပြီး "ထုံခူး"မှာ ဆုပ်ကိုင်ခြင်း၊ စုစည်းခြင်း အဓိပ္ပါယ်ရလေသည်။ သို့ကြောင့် ထမင်းဆုပ်အလား စုစည်းခြင်း ဆုပ်ကိုင်ခြင်း၊ သွေးစည်းခြင်းကို အတိတ်နိမိတ် ယူလေသည်။

ငှက်ပျောသီးမှည့် ၇ လုံး။ ငှက်ပျောသီးသည် ချစ်ခင်ကြင်နာ၍ သံယောဇဉ် ကြီးမားကြောင်း အတိတ်နိမိတ်ယူ လေသည်။ ငှက်ပျောသီးသည် ကရင်စကားဖြင့် "သာကွီသား"ဟူ၍ အသံထွက်ခေါ်လေသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ချစ်ခင်တွယ် တာ၍ သံယောဇဉ် ကြီးမားခြင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ရလေသည်။

ကြံဆစ်ပိုင်း ၇ ပိုင်း။ ကြံဆစ်ပိုင်းသည် အဆစ်တိုင်း၌ အပင်ပေါက်နိုင်သော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ မျိုးဆက်ပြန့် ပွားရေး အထူးရှိနေသဖြင့် မျိုးနွယ်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ပြန့်ပွားခြင်းကို ဆောင်နိုင်သောသဘော ဖြစ် သည်။

ပန်းပွင့်ပန်းခက် ၇ ခု။ ကရင်လက်ချည်ပွဲ ပြုရာတွင် ပန်းပွင့်၊ ပန်းခက်သည် မပါမဖြစ်သော အရာဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် မယ်တော်လက်သည်း၊ နတ်ပန်းညိုပင်တို့ကို အသုံးပြုကြသည်။ ထိုအပင်တို့သည် တအုံ၊ တရုံပေါက်လေ့ ရှိသဖြင့် စုစည်းနေခြင်းကို မျိုးနွယ်ဆက်တိုက် စုစည်းခိုင်မာစေသော သဘောဖြစ်သည်။

ချည်ဖြူ ၇ ကြိုး။ ချည်ဖြူသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သဘောဖြစ်သည်။ ချည်ဖြူဖြင့် လက်ချည်ခြင်းသည် စိတ်ထား ဖြူစင်ရန် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ဖြစ်သည်။

ရေ။ ရေသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သဘောရှိသည်။ လူတို့အတွက် တမနက် မသောက်ရလျှင် မနေနိုင်သော အသက်ရှင်ရေးအတွက် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်သည်။ ရေကို သောက်ခြင်းဖြင့် လန်းဆန်း အားအင်ပြည့်ဖြိုးလာနိုင်သည်။ လက် ချည်ရာတွင် ရေကို အဓိဋ္ဌာန်သဘော အနည်းငယ်စီ သောက်ခြင်းဖြင့် မိသားစုအတွင်း ဖြူစင်သောစိတ်ထားများ ရှိစေရန် ဖြစ်သည်။

ကရင်လူမျိုးတို့ ချည်ဖြူဖွဲ့ မင်္ဂလာပြုရာတွင် ပစ္စည်းအရာဝတ္ထု ၇ မျိုး ၇ ခု ထားရှိသော ရည်ရွယ်ချက်မှာ ၇ ရက် သား ၇ ရက်သမီးတို့အား ရည်ညွှန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးစု မိသားစုအတွင်းရှိသော ၇ ရက်သားသမီးတို့ကို ညွှန်း ခြင်းဖြစ်သည်။

ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုရာတွင် မပါမဖြစ်သော အရာသည် ယောက်မဖြစ်သည်။ ယောက်မသည် ထမင်းဟင်းချက် ရာ၌ မွှေနှောက်ပေးရသည်။ ဦးဦးဖျားဖျား ခူးခပ်ပေးရသည်။ ထမင်းဟင်းလျာတို့ကို ဦးဦးဖျားဖျား စားသောက်ရသည့် သဘောဖြစ်သည်။ အိမ်သားတဦးတယောက် ခရီးထွက်၍ ရည်ရွယ်ကြာပြီး ပြန်မရောက်လျှင် လှေကားတိုင်နှင့်ကျပ်ခိုးစင် ကို ယောက်မဖြင့် ခေါက်ခြင်းဖြင့် အလျင်အမြန် ပြန်ရောက်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။ ထိုယုံကြည်ချက်အရ ချည် ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုရာတွင်လည်း ယောက်မကို လိပ်ပြာခေါ်သော ကိရိယာအဖြစ် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုရာတွင် အဓိကအားဖြင့် လိပ်ပြာခေါ်ယူခြင်း၊ ဆုတောင်းပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် လက်ချည်ခြင်း မပြုမီ လိပ်ပြာကိုပင် ခေါ်ရသည်။ လိပ်ပြာပင်ခေါ်၍ ရွတ်ဆိုရာတွင်...

"ပလူးလာဂဲ ထိုင်ဂဲထိုင်" အစချီ၍ "အိုလိပ်ပြာကလေး ပြန်ခဲ့ပါလေလော့၊ ဤအိမ်ဤဂေဟာ မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမတို့ နှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ အတူတကွ နေထိုင်ရန် ပြန်ခဲ့ပါလော့၊ သုသာန်တစ်ပြင်နှင့်မကောင်းဆိုးဝါးတို့ ကျက်စားရာနေရာ ၌ ရှောင်ရှား၍ မိန်းမပျက် မိန်းမယုတ်တို့၏ ဖြားယောင်းတတ်သော စကားကို မယုံမှတ်လေနှင့်။ ရွှေငွေကျောက်သံပတုတ မြားတို့ကို ယူဆောင်၍ မိဘဘိုးဘွားတို့အား လုပ်ကျွေးသမှု ပြုရန် ပြန်ခဲ့ပါလော့။ ဤအိမ်ဤဂေဟာတွင် မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမများနှင့်အတူတကွ ခံစားစံစားပြီး ကျောက်သားအလား မာကျောခိုင်ခံ့လျက် မြားကဲ့သို့ လျင်မြန်ခြင်း၊ ကျောက် ကို ခြေ၊ သံကို ခွေနိုင်သော ခွန်အားပြည့်စုံ၍ ကျန်းမာစေသား"ဟူ၍ နှုတ်ဆိုဆုတောင်းပေးလေသည်။

ထိုသို့ ဆုတောင်းခြင်းနှင့်အတူ လက်ချည်ခံသူ၏လက်ကောက်ဝတ်ကို ချည်ဖြူဖြင့် ရစ်ပတ်ချည်ဖွဲ့နှောင်လေသည်။ ဆုတောင်းခြင်း ဆုံးလျှင် ချည်ဖြူကို သပ်ချလိုက်ပြီး အစနစ်ဘက်ကို ဆွဲဖြတ်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ချည်ဖြူစနှင့်အတူ ထမင်းကောက်ညှင်းအနည်းငယ်ကို ဖဲ့ယူ၍ ပန်းတပွင့်နှင့်လက်ချည်ခံသူ၏ငယ်ထိပ်တွင် တင်ပေးလိုက်သည်။ ပြီးသော် "ဤချည်ဖြူအလား ဆံဖြူ၍ အသက်ရှည်ပါစေသား"ဟူ၍ ထပ်မံဆုတောင်းပေးလေသည်။

လက်ချည်ခံသူသည် ငယ်ထိပ်မှ ထမင်းနှင့်ကောက်ညှင်းကို လက်နစ်ဘက်နှင့်ခံယူပြီး စားလိုက်လေသည်။ ဖလားထဲမှ ရေကို အနည်းငယ် သောက်လိုက်သည်။ ပန်းပွင့်ကို နားတွင် ပန်လိုက်သည်။ ဤသို့ပြုခြင်းမှာ လက်ချည်ပေးသူ၏ ဆိုဆုံးမစကားကို ဦးထိပ်ပန်၍ နာခံခြင်း သဘောဖြစ်သည်။ ချည်ထားသော ချည်ဖြူကို ၃ ရက်ကြာမှ ဖြတ်ပစ်ရသည်။ အချို့က ချည်ဖြူဆွေး၍ မပြတ်မချင်း အမြတ်တနိုးထားရှိကြသည်။

သစ္စာသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော လူကြီးသူမတို့၏ဆုတောင်း ဆိုဆုံးမစကားသည် ကောင်းမြတ်အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်စေသည်ဟူ၍ လက်ချည်ခံသူတို့က ယုံကြည်ထားကြသည်။ သို့ကြောင့် ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာသည် ကောင်းမြတ်သော ဓလေ့ကောင်း တရပ်အဖြစ် ခံယူထားကြပြီး အစဉ်အလာမပျက် ပြုလုပ်လျက် ရှိကြလေသည်။

မျက်မှောက်ကာလတွင် ဝါခေါင်လ လက်ချည်ပွဲမင်္ဂလာပြုရာ၌ ကရင်လူငယ်များ ဦးဆောင်ပြီး သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရဟန်းသံဃာများ ပင့်ဖိတ်ကာ စုပေါင်းလက်ချည်ပွဲကို တခမ်းတနား ကျင်းပလေ့ရှိလေသည်။ စုပေါင်း၍ ချည်ဖြူဖွဲ့မင်္ဂလာပြုခြင်းဖြင့် လူမျိုးချင်း ချစ်ကြည်သွေးစည်းမှု၊ ချမ်းမြေ့အေးချမ်းသော လူမျိုး၏ဘဝကို တည်ဆောက်ယူနိုင်ကြောင်း စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ထားကြလေသည်။

မန်းသင့်နောင်(ကော့ကရိတ်)

